

VIURE AMB ESTIL

EDUCAR NO ÉS GENS SENZILL

► Susana Ramírez

Estudiant i futura mestra d'Educació Infantil FUB

L'estrès de les vacances

Per què ens estressem tant quan arriben les vacances i veiem que haurem d'estar molts dies amb els nostres fills? Per què ens sentim culpables, a la vegada, de pensar això? Bé, jo no en tinc la resposta, és clar, però sí que puc explicar la meva experiència personal.

Com molts altres pares, he passat per aquesta situació, però aquest estiu vaig descobrir que en realitat no ha de ser un període angoixant, sinó d'aprenentatge. Arran del comportament que manifestaven els nostres fills vam plantejar-nos canvis per resoldre aquesta situació insostenible. Vam decidir intentar escoltar més els seus interessos, adaptar-nos més a les seves necessitats i fer-los més participants de les nostres decisions. A més a més, vam plantejar-nos de manera molt seriosa el fet d'intentar explicar-los les diverses emocions que anaven experimentant amb l'objectiu que ells les identifiquessin i, d'aquesta manera, fossin capaços de poder-les canalitzar molt més bé.

No va ser fàcil, però el resultat va ser impressionant. Són les millors vacances que hem passat tots quatre junts. Ens va passar el temps volant.

Vam aprendre que nosaltres, com a adults, som els encarregats d'acompanyar els nostres fills en el seu aprenentatge natural, d'ajudar-los a entendre allò que els preocupa, de fer-los sentir que són importants, que comptem amb ells i que som aquí per a allò que necessitin. Penso, fermament, que això és tot el que en definitiva els cal, sentir-se segurs i estimats per poder desenvolupar-se com a persones capaces de respectar-se i respectar els altres i el seu entorn, de la mateixa manera que nosaltres els hem respectat i estimat des de petits.

